

søer. Arbejdsgruppen har på den baggrund foreslået, at en svinebesætning, der overskrider grænseværdierne for skuldarsår, skal tildeles et såkaldt »gult kort«. Det gule kort skal meddeles af Fødevarestyrelsen på baggrund af en indberetning fra dyrlægen.

Ifølge arbejdsgruppens rapport skal meddelelsen af et gult kort have to konsekvenser for den berørte besætning: For det første skal besætningen indgå i den pulje, som ligger til grund for Fødevarestyrelsens risikoudpegning af svinebesætninger til 5 procents velfærdskontrol. For det andet skal der stilles krav om, at besætningsejeren iværksætter og implementerer en obligatorisk handlingsplan, der udarbejdes i samråd mellem besætningsejeren og den dyrlæge, der er tilknyttet besætningen.

Arbejdsgruppens anbefalinger om etablering af en »gult kort«-ordning er efterfølgende gjort til en del af det forlig på veterinærområdet, som den 22. august 2008 blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre. Det fremgår således bl.a. af forliget, at der skal etableres en styrket incitamentsstruktur i forhold til dyrevelfærd, herunder en »gult kort«-ordning i relation til skuldarsår.

Dyreværnsloven indeholder ikke i dag hjemmel til at fastsætte regler, der pålægger den ansvarlige for en besætning en pligt til at træffe særlige foranstaltninger med henblik på at leve op til dyreværnslovgivningen, herunder regler om at den pågældende skal udarbejde og følge en handlingsplan.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at der indføres en påbudsordning, som indebærer, at myndigheder under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan meddele den ansvarlige for et dyrehold påbud om inden for en fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som findes nødvendige for at overholde regler i dyreværnsloven, regler fastsat i medfør af denne lov eller regler i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd. De pågældende myndigheder kan udstede et sådant påbud, hvis ansatte i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, eller privatpraktiserende dyrlæger, der er bemyndiget til at foretage kontrol efter § 24 a, konstaterer, at regler i dyreværnsloven eller regler udstedt i medfør af dyreværnsloven er overtrådt.

Det bemærkes i den forbindelse, at konstateringen af visse overtrædelser af dyreværnslovgivningen kræver klinisk diagnostiske kompetencer. Det gælder eksempelvis i forhold til sygdom, gamle knoglebrud mv. I sådanne tilfælde forudsættes det, at den overtrædelse, der ligger til grund for påbudet, er konstateret af en person, der har den fornødne veterinærfaglige indsigt.

Det følger af dyreværnslovens § 21, at hvis et dyr behandles uforsvarligt, kan politiet give den ansvarlige for dyret pålæg om dyrets behandling. Pålægget kan eksempelvis vedrøre fodring, behandling for sygdom, brug, opstaldning mv. I de tilfælde, hvor dyret er sygt eller kommet uheldeligt til skade, kan politiet meddele pålæg om aflivning af dyret, hvis det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve. Hvis den ansvarlige for dyret ikke efterkommer et behandlings- eller aflivningspålæg efter § 21, kan vedkommende straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. § 28, stk. 3.

Et pålæg efter § 21 er således forbeholdt situationer, hvor der er tale om uforsvarlig behandling af et dyr, mens den ovenfor foreslåede påbudsordning vil kunne finde anvendelse i forhold til enhver overtrædelse af dyreværnsloven eller regler fastsat i medfør heraf.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at et pålæg udstedt i medfør af § 21 skal have fortrinnsret, således at myndigheder under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri ikke kan meddele påbud om særlige foranstaltninger, hvis den ansvarlige for dyreholdet i forvejen er meddelt pålæg efter dyreværnslovens § 21 vedrørende samme forhold. Tilsvarende foreslås det, at et påbud om særlige foranstaltninger bortfalder, hvis der efterfølgende udstedes pålæg efter § 21 vedrørende samme forhold.

Adgangen til at udstede påbud har ingen betydning for dyrlægers anmeldelsespligt jf. dyreværnslovens § 20, stk. 1, 1. pkt. En dyrlæge, der i forbindelse med velfærdskontrollen bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, skal således anmelde forholdet til politiet i medfør af den almindelige anmeldelsespligt i dyreværnslovens § 20, stk. 1, medmindre det konstaterede forhold ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Det foreslås, at afgørelser om påbud om særlige foranstaltninger skal kunne påklages til Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager. Af hensyn til hurtigst muligt at kunne sikre dyrenes velfærd foreslås det, at klage som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, medmindre Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager træffer afgørelse herom. Det foreslås endvidere, at Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklagers afgørelse i en klagesag ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Justitsministeriet foreslår, at det skal være strafbart ikke at efterkomme et påbud om at træffe særlige foranstaltninger inden for den fastsatte frist. Hvis den ansvarlige for et dyrehold ikke efterkommer et påbud inden for den fastsatte frist, vil vedkommende således kunne straffes for såvel overtrædelse af dyreværnsloven som for manglende efterkommelse af påbudet.